

steriets Regnskabsvæsen overgives til Statsrevisionen. Man seer saaledes af dennes Betænkning, at man i Krigsministeriet har anseet det for tilstrækkeligt at oplyse Regnskabet for Wiennets første Halvdeel med et halvt Ark Detailler. Jeg kan ikke fatte, hvorledes man kan troe, at det skulde være muligt paa en for Statsrevisionen fyldestgjørende Maade at tillægge et saa omfattende Regnskab, der indbefatter saa overordentlig mange enkelte Conti, vedrørende Lønninger og lignende Ting, der maae udbetales i stor Detail, med et halvt Ark; men værre stiller Sagen sig nu for Wiennets anden Halvdeel, idet man derfor ikke engang har faaet de Regnskabsoversigter, som ere forlangte; der mangler flere, som af Statsrevisionen ansees for at være temmelig vigtige. Dette er allerede i og for sig misligt nok; men det Værste er i Grunden, at det hele Regnskab slet ikke er Noget, der kan kaldes et Statsregnskab, [og som] kan lægges til Grund for, hvad man hidtil i Rigsdagen har forstaaet ved en Statsrevision. Der aflægges ikke fra Krigsministeriet noget saadant Statsregnskab, hvoraf man kan see Overensstemmelse eller Uoverensstemmelse mellem de forskellige Conti paa Finantsloven og de i Regnskabet opførte Conti, og det er altsaa aldeles umuligt for Statsrevisionen at gennemgaae det i det Enkelte, uden med et ganske overordentligt Arbejde. Det fremgaaer ogsaa af Statsrevisionens Erklæring, at Krigsministeriet ikke engang har indladt sig paa at afgive noget Budgetregnskab, og at det ikke seer sig istand til at specificere Enkelthederne i de enkelte Conti, ja, at det endog er ude af Stand til at specificere de Lønninger og Gager, som ere udbetalte. Det tager sig ligeledes høist besynderligt ud, at Ministeriet, samtidigt med at det afgiver en saadan Erklæring og henviser Statsrevisionen til den administrative Revisionens Resultater, samt til de indenfor Ministeriet selv aflagte Regnskaber, siger, at det vilde være forbundet med overordentlige Vanfærligheder for Krigsministeriet at give de Oplysninger, som ere forlangte, og disse Uttringer culminere i den Erklæring, som man ogsaa vil finde i Statsrevisionens Betænkning Side 76; det hedder, at det er umuligt for Krigsministeriet

at give Oplysning om disse Sager; thi saalænge det ikke forud veed, hvad det er, der forlanges, kan det heller ikke indrette sig forud paa at give saadanne Oplysninger. Naar Statsrevisionen paa et andet Sted finder Anledning til at tage den Reservation, at man ikke tør gaae ud fra, at Ministeriet mangler Villie til at efterkomme Statsrevisionens Forlangende, maa man dog i alt Fald sige, at god Villie er der ikke hos Krigsministeriet dertil; thi hvorledes skulde det ellers være muligt, at man i Krigsministeriet, efter at 18 Finantslove og ligesaa mange Statsrevisionsberetninger samt forskellige andre Sager, som vedrøre disse Forhold, have forelagt, ikke veed, hvorledes man skal indrette sig for at fyldestgjøre de Fordringer, som maae stilles fra Rigsdagens Side i den her omhandlede Henseende? Efter de Oplysninger, der foreligge, maa jeg tillade mig at troe, at det hidtil har manglet i Ministeriet paa ethvert Hensyn til den Ret, som Repræsentationen har til at controlere Administrationen i det Enkelte og navnlig til at controlere, at Finantsloven er bleven overholdt. Det Værste ved Alt dette er dog, at det, naar den høitærede Krigsminister staaer paa et saadant Grundlag i finantsiel Henseende, er umuligt for ham at have noget virkeligt Ansvar; det er ikke muligt for ham at komme til nøie Kundskab om, hvad der overhovedet er givet ud af de mange Millioner, som ere bevilgede, og hvortil de ere givne ud, naar man ikke fra Administrationens Side er istand til at bilægge Regnskaberne med saa detaillerede Oplysninger, som Statsrevisionen nødvendigviis maa forlange. Det seer meget uhyggeligt ud, og man kommer derved tillige til at nære nogen Frygt for, at en egentlig administrativ Revision heller ikke vel er mulig; thi skulde den være det i det rette Omfang og paa den rette Maade, maatte det ogsaa have været muligt at tilvejebringe de detaillerede Oplysninger, som forlangtes af Statsrevisionen. Naar Krigsministeriet paaberaaber sig Krigsforholdene, kan dette meget godt ansees som en gyldig Undskyldning for, at ikke Alt har været saaledes i den fulde Orden, hvori der ellers er Anledning til at have det, men man maa dog vel fastholde, at ved Siden af, at man